

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Fulminum vis, Deo seruientium, tribus exemplis declaratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

plicavit, & conturbavit eos. Nam, *Qui sunt, qui trepidant, & ad omnia fulgura pallent?* Nonne quorum conscientia clamat, DEVM se habere inimicum? Quid ergo tunc animi Alphonso putemus fuisse? cum præfertim & tempestas, & circumstantes venti, & fulminum jactus, illi semper fierent viciniore? Trepidabat Rex, sed, ad salutaria stupidus, non emendabatur. Itaque propius censuit ira Numinis feriendum. Fulmen trifulcum in ipsum eius cubiculum destinat, quo & Regis & Reginae vestes extemplò combustæ, atque in cineres redactæ fuerunt. Ibi enim è veterno excitatus Alphonsum, sed attonitus, & vix loqui valens, cubicularios vocat, jubetq; Eremitam, ante aliquot horas, cum indignatione, abactum, actutum reuocari. Sed erat ea tempestatis vehementia, vt è palatio exire nemo posset. Repetitis igitur cæli mugientis fragoribus ictibusque, & corusco fulmine alia super alia incendente, immensum auctus est Regis metus, vt augetur & desiderium Eremitæ reuocandi. Quem vt tandem vidit Rex ingredientem, iam longè à se alius ad pedes eius procidens; *Ego, inquit, sum, qui peccavi.* Eremita verò, *Homo acharis,* ait, *quasi fabula vana.* Et: *Quis posuit in visceribus hominis sapientiam?* Nuncquid Altissimi Consiliarius tu es? O vti nam, Rex, memor fuisses verborum Regis sapientissimi Salomonis, *Vanitatem, & verba mendacia longè fac à me.* Vides nunc omnipotentiam DEI? Vides, cur fulmina condiderit?

VII.

Si homines diuina affectare, si Pelion Ossæ imponere, si se gigantes existimare volunt, *pugnabit cum illo Orbis terrarum, contra insensatos. Ibunt directè emissiones fulgurum, & tanquam à benè curuato arcu nubium, exterminabuntur, & ad certum locum insilient;* in intimum tuum cubile penetrabunt; pectus tuum ferient: hoc satis est Creatori, si habeat tales satellites, honorisque sui defensores. Tales habuit Elias, & tunc, quando frustra clamantibus sacrificulis Baal, elicuit ignem de cælo, ad absumendum holocaustum; & tunc, quando Ochozias *misit ad eum quinquagenarium Principem, & quinquaginta, qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum, sedentique in vertice montis, ait: Homo Dei, Rex præcepit, vt descendas. Respondensq; Elias, dixit Quinquagenario: Si homo Dei sum, descendat ignis de cælo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit itaq; ignis de cælo, & deuorauit eum, & quinquaginta, qui erant cum eo.* Rursumq; *misit ad eum*
Princi-

Eccl. 10. 21.

Iob. 38. 36.

Prouer. 30. 8.

Sapi. 5. 21.

3. Reg. 18. 38.

4. Reg. 1. 9.

Principem quinquagenarium alterum, & quinquaginta cum eo. Qui locutus est illi: Homo Dei, hac dicit Rex, festina, descende. Respondens Elias, ait: Si homo Dei ego sum, descendat ignis de caelo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de caelo, & deuorauit illum, & quinquaginta eius. Nunquid tunc fulmen inutile fuit, quando hominem Dei defendit, & hostes Dei extinxit? sicut & Iudá Machabæo pugnante, cum vehemens pugna esset, apparuerunt aduersarijs viri quinque de caelo, in equis, franis aureis decori, ducatum Iudeis præstantes, ex quibus duo Machabæum modium habentes, armis suis circumseptum incolumem conseruabant; in aduersarios autem tela & fulmina jaciebant, ex quo & cacitate confusi, & repleti perturbatione cadebant. Interfecti sunt autem viginti millia, quingenti, & equites sexcenti. Olim duo fulmina belli Scipiade dicebantur. Hi duo Angeli, immo quinque, an non æquius belli fulmina poterant appellari? Machabæo autem, an fulmen nõ profuit? exercitum totum Israëlitarum, immo cælum ipsum defendit, vt verè fulminatrix legio posset appellari! Quin & tibi, Rex Alphonsè, profuit: terruit, vt resipisceres; & vel iam tonat, vt minis erudiaris. Adhuc misericordiam sperare potes, si te finis doceri; sin in amentia tua perseueras, & fulmen, & æternos ignes expecta, in poenam desperatorum, creatos; Tunc demum ignis in conspectu eius exardescet, & in circuitu eius tempestas valida. Nunc tantum præluditur. Nunc fulgurantem vidisti: nisi in tempore sapis, experieris fulminantem DEVM. Tunc idem hoc tibi, quod bene promeritus fueris, conduplicabitur.

Rex & oratione ista fulminatus, & metu tam tremendæ tempestatis iam antè percussus, primùm cœpit, publicè, nefandas suas blasphemias retractare, ac illud: Bene omnia fecit, profiteri. Deinde instantis mortis gehennæque formidine, eidem Eremitæ peccata sua voluit confiteri. Mox, magno animi mœrore, ac eiulabili pœnitudine doluit, à se Numen, tantâ stultitiâ, quantâ superbiâ offensum. Secutæ sunt dolorem hûc amarissimæ lachrymæ. Stupendum dictu, quò ille vehementiùs fleuit, eò se magis fregit tempestas; quæ tantò serenior effecta est, quantò ille vberiores imbres fudit lachrymarum. Neque desijt ille infanias suas antè deplorare, quàm DEVS & cælum ad liquidum tranquillaretur. Sic fulminat misericors Dominus: vt ostendat superbis errorem suum; ad modestiam.

2. Machab.

10. 29.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.